

LXXII.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Beskatning af Hedeplantager.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 20. April 1923).

Der har fra alle Sider i Udvalget været Enighed om Berettigelsen af de Grundtankers Gennemførelse, som Lovforslaget giver Udtryk for.

Det er lykkedes i Udvalget at skabe et *Flertal* (Bækgaard, Degnbol, Gregersen, I. A. Hansen, Hauch, Holdgaard, Jepsen Christensen, Jensen [Aale], Johansen, Jørgen Møller, Johannes Pedersen og Steincke) for nedenstaaende Ændringer i Lovforslaget.

Det væsentlige i disse Ændringer findes udtrykt deri, at man foreslaar Taksten 5 nedsat til 3, samt en yderligere Begrænsning derved, at Grundværdien, hvor Skattefrihed indrømmes, ikke maa overstige 200 Kr. pr. ha. Endvidere, at Skat af Grundværdien svares ikke blot til Kommunen, men ogsaa til Amt og Stat. Endelig er der indføjet en Bestemmelse om Skattefrihedens Form i de sønderjydske Landsdele, hvor Jorden er inddelt i 8 Klasser.

Et *Mindretal* (Døcker og Piper) kan ganske tiltræde, at der tilvejebringes en

betydelig Skattelettelse for Hedeplantagerne, for at ikke Skattebyrden skal virke uretfærdig og hemmende for den samfundsnyttige Tilplantning af Heden.

Dette bør efter Mindretallets Mening først og fremmest ske, saaledes som ogsaa det fremlagte Lovforslag tilsigtede, ved fuldstændig Fritagelse for Stats- og Amtsskatter. Mindretallet kan derfor ikke tiltræde det af Flertallet stillede Ændringsforslag, der bevarer Skat til Staten og gør den kommunale Beskatning afhængig af, at der skal indføres et helt nyt Grundlag for denne — en Grundværdibeskatning.

Mindretallet stiller derfor under Nr. 2 sit eget Forslag til ændret Affattelse af Lovforslaget, hvorefter de omhandlede Plantager i 60 Aar bliver skattefri til Stat og Amtskommune, men skal svare Halvdelen af det paalignede Bidrag til Kommunen.